

1 MAART 1928

No. 5

33e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

De liefde verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt
zich in de waarheid. 1 Cor. 13:6.

'T VOLMAAKTE HUWELIJK — EERBAAR *).

'T VERMINKTE HUWELIJK — ZONDIG.

Door Ouderling B. H. Roberts,
een van de Presidenten der Zeventigers.

(Vervolg).

Verstaat wel, dat, zooals boven is uiteengezet, het erkennen van de „bestaande moreele feiten”, die een bekentenis vormen van het afbrokkelen van het zoogenaamde Christendom en de moderne beschaving met betrekking tot het huwelijk en het gezin, en een uitdaging voor beide beteekenen, niet het werk mijner handen is; het is niet een beschuldiging van mij tegen de Christelijke wereld. Het is een bekentenis, die komt van binnen uit die Christelijke wereld en de beschaving, die erop gebouwd behoort te worden — en het voorgaande is het bedroevende beeld ervan! En wat is het antwoord? „De Kerk” heeft haar antwoord nog niet onder woorden gebracht; ik bedoel hiermee „De Kerk” als een instelling, met inbegrip van alle afdelingen en onderafdelingen van het Christendom — terecht een katholieke kerk, de kerk in het algemeen, en dit om de zeer goede reden, dat een dergelijke kerk niet bestaat. Een hopeloos verdeeld Christendom kan niet verenigd, met gezaghebbende stem over deze vraagstukken spreken; en als de kerken afzonderlijk zouden antwoorden, zou het resultaat nog grootere verwarring brengen. Omdat er geen eenheid van gezichtspunt bestaat, kan er niet samengewerkt worden.

Ondertusschen komt het geroep om „hervorming” van binnen

*) Uit „Improvement Era”, Januari 1928.

zoowel als van buiten de kerken, niet zoo zeer om deze boosheden te verbeteren, ze tenminste tot een minimum te beperken, maar door *datgene, wat als kwaad wordt erkend, te heiligen, het te wettigen!* Of, om deze zoogenaamde „hervormers” nog nauwkeuriger te bejegenen, zij verklaren, dat de sexueele vrijheid en ongeregelheden, zooals in de aangehaalde paragrafen van de voorgaande bladzijden is weergegeven, heelemaal geen zonde vertegenwoordigen — en nemen het aangevoerde inzicht van de moderne jeugd hierin aan — en daarom mogen zulke betrekkingen volgens het oogpunt van de „hervormers” wel degelijk gewettigd worden.

Natuurlijk als men hun grond geeft, kan men geen ruzie met hun latere gevolgtrekkingen krijgen. Maar daar wringt hem de schoen!

Kan de zonde enkel en alleen door een besluit geheiligd worden? Kan *datgene, wat onheilig is* enkel en alleen door een verklaring worden gereinigd? En dit is niet bewezen geworden, als wij de verdorvenheid van de sexueele ongeregelheden aanvaarden, die wij hierboven als zonde beschouwden. Zij worden aldus verklaard te zijn, specifiek, en door de geheele rij Joodsche en Christelijke openbaringen. Niet dit alleen, maar elke beschaafde regeering, ten minste onder de Christelijke naties, die erkent de moreele waarde van die dingen, die bijdragen tot het persoonlijk bedwang en tot het behoud van de huwelijksinstelling en de heiligheid en eeuwigen duur van het gezin, heeft wetten vastgesteld om die zedelijke waarde te beschermen. Zij heeft getracht door dergelijke wetten in overeenstemming te handelen met wat de menschelijke onderverinding besloten heeft het beste voor het belang van de gemeenschap te zijn.

Zonde is de overtreding der wet en dat de sexueele ongeregelheden, waarna nu gezocht wordt om deze door wettiging te heiligen, ongeoorloofd zijn voor de rechterstoel van God zoowel als bij de burgerlijke wet, wordt door de poging zelve, om die betrekkingen te wettigen, aangetoond. Men poogt ze te wettigen, door zoogenaamde „gezelschapshuwelijken” te veroorloven en het „gezelschap-huwelijk” mogelijk en praktisch te maken door „wetenschappelijke” middelen te gebruiken om de ontvangenis te verhinderen; door de geboorte te beperken; en als de betrekkingen door het „gezelschapshuwelijk” gevormd, om de een of andere reden weerzinwekkend of ongewenscht worden, wordt hieraan een eind gemaakt door een gemakkelijke, goedkoope (*zonder verwijt*) echtscheiding! Het is een scherp vergelijken met het idee, dat men den verkwister genezen kan door hem overvloedig van geld te voorzien; of den losbol te hervormen door hem, naar zijn lusten, van slachtoffers te voorzien; of het bedrog en de oneerlijkheid, die in de zakenwereld worden beoefend door het gebruik van slechte maten en gewichten, voornemens te vinden het kwaad der onrechtvaardigheid en schending van de handelsregelen te verbeteren — *niet door te eischen dat de bedriegelijke praktijken moeten op-*

houden, maar door de standaarden van de maten en gewichten te veranderen om zich naar het schenden van de handelsregelen te schikken!

Wat is er in die „gezelschapshuwelijk” stelling anders dan het gisteren-besproken „proef-huwelijk-systeem?” En wat ligt er in deze twee anders dan gewettigde vrije omgang? Met andere woorden „vrije liefde?”

Als de huwelijksinstelling verminkt wordt door haar slechts voor de helft te leven, alleen het samenleven, de sexueele verwantschap toe te staan, maar nageslacht en een gezin buiten beschouwing te laten, wordt daar het heiligende beginsel in het huwelijk vernietigd, het meest belangrijke beginsel; en dat beginsel te vernietigen beteekent zonde. Het beteekent niet alleen een schending van Gods wet, maar het is een daad van verraad tegen een instelling, die uit Gods wet voortkomt en die ernstig de welvaart van het mensdom beïnvloedt.

Opnieuw, wanneer van den sexueelen omgang de gevolgen van een nageslacht verdreven worden, met de plichten en verantwoordelijkheden van het gezin als verbannen, dan wordt het „huwelijk” niets anders dan een instelling waaronder de samenleving met de sexueele zinnelijke genoegens en vrijheden veilig toegestaan kunnen worden — en „achtbaarheid” verzekerd!

Maar veronderstelt dat deze met zwakke woorden uitgedrukte stand der zaken gezien zou worden in het licht van zijn gevolgen! Het eerst van alles heeft men sexueele-zinnelijke genoegens beschikt, zonder de verantwoordelijkheid op zich te nemen, die met zulke betrekkingen gepaard gaan en zelfs niet de verantwoordelijkheid ze ook maar iets blijvend te maken. Inderdaad wordt uit het begin verstaan, dat de verbintenis gebroken kan worden door de onderlinge overeenkomst der partijen om te scheiden en altijd wordt de scheiding dadelijk en gemakkelijk verkregen door een goedkoope (*en zonder verwijt*) echtscheiding. Waarop zal het met deze beginselen waarschijnlijk uitloopen? Niet moeilijk te voorspellen wordt er gezegd. Wanneer de huwelijksstaat wordt aangegaan, zooals hij gewoonlijk nog wordt aangegaan — het huwelijk beschouwd met een nageslacht en gezin — geven de partijen voor de verbintenis wat voor de gemeenschap als een moreele zekerheid wordt beschouwd, dat de verlovingsperiode voor hen geëindigd is. Hun gezinsleven is begonnen. Noch de man, noch de vrouw mag in zulk een huwelijk naar een ander zoeken of door een ander gezocht worden. Zij zijn heilig voor elkander en zouden aldus voor de gemeenschap moeten zijn. Hun contract is blijvend, doorgaans ten minste, totdat de dood hen zal scheiden. Dit alles draagt bij tot de voortdurendheid; maar hoe staat het met dit huwelijk van den luchtigen aard — dit „gezelschapshuwelijk?” Sexueele betrekkingen beschikt zonder nageslacht, zonder de volle natuurlijke verwezenlijking van het sexueele doel: gelijk een gevecht

zonder een aanvaller; een wedren zonder een doel; en indien zelf-verzonnen en opgemaakt — wordt zulks walgelijk en wederzijdsch nadeelig voor de fijnere hoedanigheden van de menschelijke natuur en van het leven.

De overeenkomst van het „gezelschapshuwelijk”, van het begin lichtelijk beschouwd en gemakkelijk ontbonden, zal weinig of geen inspanning kunnen verdragen; zal de partijen vrij laten over andere mogelijke verbintenissen te denken; vrij er naar te zoeken, hetwelk een voortdurend metgezel-zoeken vormt, dat alle kuischheid verwoest en onvermijdelijk uitloopt op de vernietiging van alle kuischheid van geest zoowel als van gedrag; en feitelijk een vrije-liefde regime sticht, dat leidt tot den ondergang van het geheele gezinsleven en het vernietigen der beschaving.

Moet er echter ondertusschen niets gezegd worden omtrent de werkelijke moeilijkheden, die gepaard gaan met de economische en de industriele veranderingen die in de laatste jaren over de wereld zijn gekomen, die voor velen het ideale gezinshuwelijk moeilijker maken en ook het te verwezenlijken? Niets van de kinderlooze huwelijken, of het zeer, zeer geringe nageslacht in het huwelijksleven van de hoog-ontwikkelde en rijke klassen aan de eene kant en van de over-vruchtdragende arme en onwetende en zelfs misdadige klassen aan de andere kant? Ongetwijfeld moet er iets over al deze vraagstukken gezegd worden; maar zeker zou niets gezegd worden gelijk aan datgene, wat door deze ultra zoogenaamde „hervormers” wordt aangeboden. Hun plannen zijn geen geneesmiddel voor deze erkende slechtigheden van het moderne sociale leven.

In het kort, voor de werkelijk misdadige klassen, van beide seksen, behooren het huwelijk en het gezin verboden te worden, zij zouden verhinderd moeten worden nageslacht naar hun aard te verwekken.

Wat gezegd zou moeten worden tot de hoog-ontwikkelde en rijke klassen, die zich onttrekken aan hun verantwoordelijkheden, hun levensplichten en hun plichten tegenover de gemeenschap, behoort op de wijze van vermaning en bekeering te geschieden; en om hen de wet van God als de mate van hun moreele verplichtingen in den huwelijksstaat te doen aannemen, behoort er een beroep op het gezond verstand en het geweten gedaan te worden, opdat zij liefhebbers van God worden en plicht, meer dan liefhebbers van plezier, gemak en weelde. Zou zoo'n beroep slechts beantwoord worden met een stil minachtend lachen of misschien met spotkreten van uit hun versierde kinderlooze paleizen — valschelijk genoemd „haardsteden”; of door spotkreten van hun met kussens voorziene divans, of de met feestmalen gedekte tafels van hun club-huizen? Laat dat zoo zijn. Niets meer mag er gedaan worden dan dit beroep te doen overeenkomstig eenvoudige plicht. Laat hen omkomen met hun weelde en hun liefde daarvoor, als zij zoo

willen omkomen, (als zij zich niet bekeeren), onbemind, ongeëerd en niet bezongen — niets dan een wrak achterlatend.

Van de over-vruchtdragende armen en onwetenden, die zich vermenigvuldigen zonder eenigen grond voor hoop om voor de eenvoudigste benoedigdheden te zorgen, om niet te spreken over gelegenheden voor goede vooruitzichten in het leven, gezond voedsel, nette kleeding en opvoeding — voor dezen: inachtneming, geduldig onderwijs en ontwikkeling; en zoo'n verbetering in den economischen toestand, die zal leiden tot verbetering in den industrielen toestand.

Slechts algemeenheden zijn deze, dat weet ik, maar ik mag onder dit hoofd van dit artikel niet buiten de algemeenheden gaan. Onder het onderwijs voor deze klasse zou moeten vallen het juiste sexueele onderricht, door bekwame en nauwgezette leeraars; niet voor het invoeren van mechanische en chemische middelen om de ontvangenis tegen te gaan, de ongeboren vrucht te vernietigen, of ontijdige verlossingen, veel minder kindermoord, maar onderricht betreffende sexueele reinheid en gezondheid; in voorzichtig zelf-bedwang, dat geen zelfbevlekking zal vormen, maar gebaseerd zal zijn op zoo'n achting voor de gezondheid van moeders en de welvaart van het nageslacht, dat er perioden zullen zijn van onthouding, die zelf gevormd is — uit de liefdevolle achting voor de vrouw en moeder — die zal bijdragen tot eerbied voor het vrouw-zijn en moederschap en het gezin binnen het bereik van een flink bestaan zal houden. Is dit te veel om te verwachten van die klassen, waarop zoo'n beroep gedaan moet worden? Laat het weer zoo zijn, maar dit is het eenige beroep dat ter beveiliging van de huwelijksinstelling gedaan kan worden; bedwang door langzame maar volhardende en geduldige methoden van onderricht tegenover de louter onmenselijke zelf-overgave. Wat beteekent het wat Paulus zegt van de wederzijdsche plichten van den man en de vrouw in hun intieme betrekkingen? „Onttrekt u elkander niet, tenzij dan met beider toestemming voor een tijd, opdat gij u tot vasten en bidden moogt verledigen; en komt wederom bijeen, opdat u de satan niet verzoeke, omdat gij u niet kunt onthouden”. (1 Cor. 7 : 5). Als zoo'n vermaning kan gegeven worden in het belang van godsdienstige verplichtingen, waarom haar dan niet in te roepen in het belang van het welzijn van het moederschap en het vrouw-zijn, in het belang van het gezin, de kerk en den staat? En waarom niet op haar succes te hopen in het eene zoowel als in het andere geval? In ieder geval zal de handelwijze van voortdurende verbetering noodzakelijkerwijs komen door het langzame inachtnemings-proces en niet door de ras-verwoestende methoden die door de ultra „hervormers” worden voorgesteld. Men betreurt het reeds, dat de hoog-ontwikkelde en rijke klassen hun nageslacht zoo beperken, dat zij hun klassen niet vereeuwigen. Waarop kan men hopen uit een methode, die waarschijnlijk zal uitloopen op

het voortbrengen van denzelfden toestand onder wat wij met toestemming voor het gemak de „lagere klassen” noemen, die hier ook de groote „midden klasse” insluit — het grootste gedeelte van de menschen?

Ondertusschen, en gelukkig, kan men zelfgenoegzaam gelooven in de gezondheid van de menschelijke natuur en zeker zijn, dat het programma van de ultra „hervormers” niet in onze moderne levens tot eenigen grooten omvang ontworpen zal worden; laat ons dit ter wille van het menschdom ook niet hopen; zonder aanzien van de wijsheid en het best doen van onze voorouders, die naar betere dingen zochten en in de bouw van kerk en staat betere dingen smeedden, dan die door de ultra „hervormers” van onzen tijd voorgesteld worden — ter wille van zichzelf en hun eer, laat ons hopen, dat de „hervormers” niet ver met hun programma zullen komen om ondeugd te wettigen; en laat ons zulks in het bijzonder ter wille van het nageslacht niet hopen.

Als men op het mislukken van dit booze programma kan hopen op het aantal dat gelooft in de wezenlijke gezondheid van de menschelijke natuur in het algemeen, gevoel ik een grooter wordend vertrouwen ten opzichte van zijn mislukking, als ik denk aan den invloed, dien het beroep hebben zal op het ledental van de Kerk van de Heiligen der Laatste dagen. Want alhoewel ik weet, dat dit kerk-ledental niet onvatbaar is voor den inval van dit verderfelijke programma, en er mogelijk onder hen zijn, die een dergelijke heiligverklaring van de ondeugd verwelkomen, toch kan dat aantal nooit groot, noch invloedrijk zijn. De leden van de Kerk van de Heiligen der laatste dagen zijn onderwezen geworden hun moreele plichten aan te nemen, die voortspruiten uit de Goddelijke Wet door openbaringen van God; en zoo lang als zij aan dat beginsel en zijn toepassing getrouw blijven, zullen zij nooit een neiging hebben voor het navolgen van de verkeerde leiding van de nieuwe ethiek — als het ethiek genoemd kan worden — van het „gezelschaps-huwelijk” met zijn bijkomende kwaal van verminking van het volmaakte huwelijk door nageslacht tegen te gaan, de geboorte te beperken (zooals de „hervormers” voorstaan) gemakkelijke echtscheiding (zonder verwijt) — en daarvandaan veelvuldige veranderingen van metgezellen in het huwelijksleven, die het moreel der gemeenschap afbreken en alles dat rein en het hoogste en beste in het leven is, verwoesten. Neen, dit zal onder de Heiligen der laatste dagen nooit een aantrekkelijk huwelijksstelsel zijn, of liever anti-huwelijksstelsel. Als een Kerk zijn zij verbonden aan een programma, dat daar lijnrecht tegenover staat. Hun godsdienst en hun Kerk behartigen de reinheid en de blijvendheid van het gezin. Een volledig en volmaakt huwelijk, dat in hun tempels verheerlijkt wordt, (die openstaan voor het geheele ledental, dat in volle gemeenschap staat) verheerlijkt door een verbond niet alleen „tot de dood hen scheidt” maar voor tijd en alle eeuwigheid,

een verbond, dat zich uitstrekt en geldig is tot in het onsterfelijke leven, tot stand gebracht door de opstanding uit de dooden, waarvan de Christus de eerste vrucht was.

Het huwelijk beteekent voor de Heiligen der laatste dagen een volledig of volmaakt huwelijk — samenleving en nageslacht — het gezin. „Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt en vervult de aarde” is het bevel Gods tot hen; en dit kan, onder de wet van God, slechts rechtmatig door het huwelijk worden ten uitvoer gebracht. Wat de rest betreft, hun ideaal is, reine gedachten en een schoon leven, want slechts die kunnen God „zien”, dat wil zeggen „verstaan”. „Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien”. De begeerte der oogen en der gedachte en van het hart, is hun door de wet van God verboden, hetzij in of buiten den huwelijksstaat (Mattheüs 5 : 27, 28. Leer en Verbonden 42 : 22, 23).

Met het oog op de eeuwigheid van het Huwelijksverbond door de Kerk van de Heiligen der laatste dagen, kan geen volk den trouwing in de huwelijksplechtigheid meer passend aandoen.

De ring is het meest volmaakte in de meetkundige figuren; het symbool van volmaaktheid en eeuwigheid. Laat het bij ons het teeken en het symbool zijn van den voortduur en de eeuwigheid van het huwelijksverbond.

Aldus is in het kort de huwelijksinstelling voor de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen. Behartigt het niet, beter dan enig ander begrip van het huwelijk onder den mensch, den voortduur van het huwelijk en het gezin? Wordt men niet in dankbare trots aangegrepen, als men er aan denkt! Jeugd van Israël, priesterschap van den Almachtigen God! Wat voor een onschatbaar erfdeel is U in deze weergalooze huwelijksinstelling vermaakt geworden! Aan U is de eerste plaats gegeven om de wereld te leiden, om te strijden voor de zaak van het Volmaakte Huwelijk tegen het Verminkte Huwelijk; het samenleven en het nageslacht; veredelende en innemende vereeniging, gevrijwaard door trouw en ongeschondenheid, die het toppunt bereiken in het gezin en in al de inspiratie, vreugde en heerlijkheid, die met de gedachte gaan van eeuwig toenemenden reinen en liefsten omgang. Wilt gij, o, jeugd van Israël, priesterschap van den Allerehoogsten God, Uw talent-aanwezige leiding aannemen en verheerlijken, of als zwakkelingen, groote bloodaards en lafaards voor een verantwoordelijkheid, zoo'n gelegenheid om te leiden verzaken en aldus Uw eigen ongeschiktheid en onwaardigheid hiervoor verklaren?

Ik geloof dat gij niet schuldig zult zijn aan zoo'n lafhartig gedrag.

Jaagt den vrede na met allen en de heiligmaking, zonder welke niemand den Heere zien zal.   *Apostel Paulus.*

WERKZAAMHEDEN DOOR DE ZENDELINGEN GEDURENDE HET JAAR 1927
 VERRICHT IN DE NEDERLANDSCHE ZENDING.

1927	Leren besteed in het verspreiden van trakaten	Leren besteed in het bezoeken van onderzoekers	Totaal uren werk verricht	Huizen van vreemdelingen bezocht met trakaten	Binnengengenooid	Evangelie-gesprekken	Trakaten uitgedeld	Brochures verspreid	Boeken van Mormon verspreid	Andere standaard-kerboeken verspreid	Vergaderingen gehouden	Onderzoekers bezocht	Gedoopt
1e Kwartaal	7.421 ¹ / ₂	4.890	49.961 ¹ / ₂	63.784	622	14.296	83.875	2.738	90	37	833	2.117	60
2e Kwartaal	10.681 ¹ / ₂	5.039	51.092 ¹ / ₂	82.522	716	19.439	137.525	1.700	109	42	962	2.487	41
3e Kwartaal	11.212 ¹ / ₂	4.984	54.267	76.491	840	21.548	126.901	4.019	149	46	1.110	2.363	55
4e Kwartaal	9.526 ¹ / ₂	4.760	50.414 ¹ / ₂	64.127	620	16.315	102.383	2.435	157	41	1.071	2.149	33
Totaal 1927	38.842	19.673	205 735 ¹ / ₂	286.924	2.798	71.598	450.684	10.892	505	166	3.976	9.116	189

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: TH. SIPKEMA

HEILIGT DEN SABBATDAG!

Het is de plicht van elk Heilige der laatste dagen den Sabbatdag op gepaste wijze door te brengen — hieronder zijn begrepen de jonge mannen, de jonge vrouwen, de jongens en meisjes. Het moge vreemd schijnen dat het noodzakelijk is dit veelbesproken feit te herhalen. Maar er schijnen eenige menschen te zijn en soms geheele gemeenschappen, die deze plicht verzaken en zij hebben daarom deze vermaning noodig.

Wat wordt er van ons op den Sabbatdag vereischt? De openbaringen van den Heere aan Joseph Smith zijn zeer duidelijk aangaande dit onderwerp en deze zouden ons tot leiding moeten zijn, want zij komen precies overeen met de leeringen van den Heiland.

Hier volgen eenige van de eenvoudige vereischten.

De Sabbat is ons gegeven opdat wij van onzen arbeid zouden rusten.

De Sabbat is voor ons een bijzondere dag om Gode te aanbidden en onzen ijver te toonen in onze godsdienstige plicht en geloof — ons aan den dienst van den Allerhoogste te wijden.

De Sabbat is een dag waarop van ons vereischt wordt onzen tijd en aandacht te schenken in het dienen van God, hetzij in vergaderingen, te huis of waar wij ook mogen zijn — dat zou de gedachte moeten zijn, die wij koesteren.

De Sabbat is een dag, waarop wij met onze broeders en zusters de vergaderingen der Heiligen moeten bezoeken, bereid om van het avondmaal te nuttigen; eerst onze zonde voor den Heere te bekennen en onze broeders en zusters en onze naasten te vergeven, zooals wij den Heere verwachten ons te vergeven.

Op den Sabbatdag moeten wij niets anders doen, dan ons voedsel in alle eenvoudigheid des harten bereiden, opdat ons vasten volkomen zij en onze vreugde vol. Dit is het wat de Heere vasten en bidden noemt.

De reden voor dit verlangde verloop op den Sabbatdag wordt ook duidelijk in de openbaringen vermeld. Hij is ingesteld, opdat de mensch zich meer onbevlekt zou houden van de zonden der wereld; en daarom wordt van de Heiligen ook verlangd, dat zij naar het Huis des gebeds zouden gaan en op den Sabbatdag hun sacramenten opofferen.

En wat is de belofte nu aan de Heiligen, die den Sabbat houden?

De Heere verklaarde, dat in zooverre als zij dit met blijmoedige harten en aangezichten doen, de volheid der aarde hunner zou zijn; de beesten des velds en de vogelen der lucht en dat wat op de boomen klimt en op de aarde loopt. Ja en het kruid en de goede dingen, die van de aarde komen, hetzij voor voedsel of voor kleding of voor huizen of voor stallen of voor boomgaarden of voor moestuinen of voor wijngaarden. (Leer en Verbonden, afd. 59).

Dit alles is gemaakt voor het voordeel en gebruik van den mensch om het oog aangenaam te zijn en het hart te verblijden, het lichaam te versterken en de ziel te verlevendigen. Alles wordt diengenen beloofd, die de geboden onderhouden; en onder de geboden valt deze belangrijke: den Sabbatdag op gepaste wijze te houden.

De Heere is niet tevreden over de menschen, die deze dingen weten en niet doen. De mensch rust niet van zijn werk als hij ploegt, of plant of spit. Hij rust niet als hij den geheelen Zondag om zijn huis blijft hangen en allerhande karweitjes doet, die hij wegens drukte niet op andere dagen kon doen.

De mensch toont zijn ijver in zijn godsdienstige plicht en geloof niet, als hij Zondagsmorgens vroeg wegjaagt op de tram, met zijn paard en wagen of in zijn automobiel naar ontspanningsoorden; vrienden of plaatsen van vermaak met zijn vrouw en kinderen bezoekt. Op die wijze wijdt hij zich niet aan den dienst van den Allerhoogste. Niet in het plezier en ontspanning zoeken offert hij zijn tijd en aandacht in den dienst des Heeren; noch kan hij zich aldus verheugen in den geest van vergeving en aanbidding, die komt door van het heilig avondmaal te nuttigen.

De jongens en jonge mannen vasten niet in eenvoudigheid des harten opdat hun vreugde vol zij, als zij den Sabbatdag doorbrengen in de roomijs-winkels, of met wedstrijden te spelen, te visschen, te jagen of andere lichamelijke sport, ontspanning en uitgaan. Dit is niet het verloop, dat hen onbevlekt van de wereld zal houden, maar eerder een, die hun van de rijke beloften van den Heere zal berooven, die hun verdriet in plaats van vreugde zal geven en onrustig en bezorgd zal maken in plaats van hun vrede schenken, hetgeen door rechtvaardige daden komt. Laat ons op andere dagen spelen en vermaak zoeken naar de bevreemding van ons hart, maar op den Sabbat rusten, God dienen, naar het Huis des gebeds gaan, van het avondmaal nuttigen, ons voedsel in eenvoudigheid des harten nuttigen en ons aan God wijden, opdat de volheid der aarde onzer moge zijn en wij vrede mogen hebben in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld. „Maar”, wordt er misschien gezegd, „in onze omgeving hebben wij geen anderen dag voor vermaak en sport, ontspanning en uitgaan, wedstrijden enz”. Vraag er dan om een. Is het mogelijk, dat ouders, met het vooruitzicht op de beloften van den Heere een dag in de

week zullen ontzeggen, waarop hun kinderen wat ontspanning kunnen hebben; en hen aldus dwingen den Sabbatdag met spelen, wedstrijden enz. door te brengen!

Een vooraanstaand persoon in een van de noordelijke ringen van Zion, waar balwedstrijden en andere sport, naar men zegt, regel op den Sabbatdag zijn, vroeg wat er gedaan kon worden het kwaad te genezen. Hem werd aangeraden te probeeren een halven dag vrij af in de week te geven. „Dan”, antwoordde hij, „kunnen wij geen verandering aanbrengen, noch een geneesmiddel vinden. Hier liggen honderden akkers hooi en rijpende velden, die om werklieden roepen en wij kunnen onze jongens niet missen en ze laten spelen”. Het beste antwoord op zoo'n redeneering is de vraag: „Wat is het beste het hooi te laten bederven of de jongen ten val te brengen? Laat het hooi bederven; spaart den jongen. Hij is meer waard dan al Uw materiele bezittingen. Behoudt hem in den geest van het Évangelië. Behoedt hem voor het breken van den Sabbatdag — door van het tijdelijke een beetje op te offeren en de Heere zal Zijn belofte jegens U houden. Komt in Uw wijk te zamen, kiest samen een dag voor spelen en ontspanning en als getrouwe Heiligen eischt dat de Sabbatdag, zoover als het U en de Uwen aangaat, aan den Heere onzen God zal worden gewijd.

Het is de plicht van de leden der Kerk hun werk zoo in te richten, dat er geen excuus zal zijn, des Heeren dag van zijn heiligheid te berooven. Laten de jongens en meisjes daarom een halven dag af hebben gedurende de week, welken op voordeelige wijze voor ontspanning gebruikt kan worden. Aldus kan de Sabbat zijn voor geestelijke veredeling en aanbidding. De Heere heeft Zijn volk geboden den Sabbatdag te gedenken, hem heilig te houden en op dien dag naar het huis des gebeds te gaan en hun sacramenten in rechtvaardigheid met een gebroken hart en een verslagen geest op te offeren. Het is altijd beslist noodzakelijk en in het bijzonder als de omgeving ons niet de moreele en geestelijke hulp schenkt, die wij voor onzen vooruitgang noodig hebben, dat wij naar het Huis van God optrekken, Hem aanbidden en ons onder de Heiligen begeven, zoodat hun moreele en geestelijke invloed meehelpen zal onze verkeerde indrukken te verbeteren en ons te herstellen tot dat leven, dat de plichten en verbintenissen van ons geweten en ware godsdienst ons opleggen.

Een „plezierige tijd” is dikwijls een gevaarlijke tijd en een gezellige broederschap, indien niet van het juiste stempel, zal blijken meer kwaad dan goed te doen. Laat ons daarom te midden van onze betrekkingen en omgeving in de wereld niet die hoogste plicht vergeten, die wij ons zelf en onzen God schuldig zijn.

Wijlen President JOSEPH F. SMITH.
„Gospel Doctrine”.

DE TWEEDE DOOD *).

De geestelijke verbanning is gelijk aan den Eersten.

In de Openbaring, welke door Johannes werd geschreven, wordt verscheidene malen van den tweeden dood gewag gemaakt en altijd beschreven als het vreeselijke lot der goddeloozen en kwaadwilligen. De lichamelijke dood veroorzaakt smart; en het leed over het verlies is dikwijls zoo groot dat slechts de zekerheid aangaande de onsterfelijkheid en een opstanding werkelijk kan troosten en opbeuren. Het noemen van of de gedachte aan een tweeden dood alleen doet reeds huiveren. Wat is dan deze vreeselijke gebeurtenis? Zal zij het lot van velen of van weinigen zijn?

Wij hebben gezien dat zelfs in een middel tot verlossing is voorzien voor degenen, die in de hel geworpen zijn en dat iedere ziel ter rechter tijd zal worden opgewekt, hetzij rechtvaardig, hetzij vol zonden. Daarom is de tweede dood, wat zijn aard of uitgebreidheid moge zijn, een gedeelte van het laatste oordeel, bij hetwelk een ieder in zijn opgestaan lichaam van vleesch en beenderen zal tegenwoordig zijn om geëerd of beschaamd te worden.

Er is geen schriftuurlijk bewijs voor de veronderstelling dat de tweede dood wederom een scheiding van lichaam en geest is, of dat de geest tot ontbinding zal overgaan en ophouden te bestaan. De geest des menschen is eeuwig; en het verreezen lichaam zal altijd blijven. De ziel kent geen vernieting, noch een oplossing van zijn persoonlijkheid in een onmogelijk Nirwana. Gij zult uzelf en ik zal mijzelf zijn door de eeuwen heen, met verscherpte zintuigen, verdubbelde begripsvermogens en een zeer toegenomen bekwaamheid om vreugde te hebben of te lijden. Hemel en hel kunnen niet gemeten worden met den maatstaf van het menschelijk begrip.

Waarin bestaat de tweede dood? Johannes schreef aangaande een gebeurtenis, welke op de opstanding der goddeloozen en het vellen van het oordeel zou volgen: „En de dood en de hel werden geworpen in den poel des vuurs; dit is de tweede dood. (Openbaring 20 : 14). De „poel des vuurs” zooals door den Openbaarder elders wordt verklaard, is het verblijf van Satan en van degenen over wie hij macht verkregen heeft. De tweede dood is dus tenslotte de verwijzing naar het gebied van Satan en noodzakelijkerwijs een verbanning uit de tegenwoordigheid van God en Christus.

De mogelijkheid om te sterven, welke Adam door ongehoorzaamheid onmiddellijk over zichzelf bracht, was in werkelijkheid een geestelijke verandering, waardoor hij van de tegenwoordigheid van God werd uitgesloten; en dit overkwam hem op den dag zijner overtreding, gelijk hij gewaarschuwd was dat zou gebeuren.

*) Zondagschoolles voor Ouders- en Theologieklass.

De lichamelijke dood, ofschoon een onafwendbaar gevolg, kwam niettemin in de tweede plaats en werd uitgesteld totdat Adam den leeftijd van 930 jaren had bereikt.

Gelijk het eeuwige leven bestaat in het kennen van God en Zijn Zoon Jezus Christus (Joh. 17 : 3, Leer en Verbonden 132 : 24), zoo is de eeuwige verdoemenis of geestelijke dood noodzakelijkerwijs een verbanning uit de Goddelijke tegenwoordigheid, met een daarmee gepaard gaande verbeuring van alle heerlijkheid en vermogen tot verheffing. Het woord der openbaring in de laatste dagen, op Adam's geestelijken dood, en op den laatsten, of zooals wij hem noemen: den tweeden dood, betrekking hebbende welke voor de goddeloozen is bestemd, zegt het volgende:

„Daarom Ik, de Heere God, veroorzaakte dat hij uit den hof van Eden van Mijne tegenwoordigheid uitgeworpen zou worden vanwege zijne overtreding, waarin hij geestelijk dood werd, dewelke de eerste dood is, zelfs diezelfde dood dewelke de laatste dood is, welke geestelijk is en over de goddeloozen uitgesproken zal worden, wanneer Ik zeggen zal: Gaat weg gij gevloekten”. (Leer en Verbonden 29 : 41).

De Lamanietische profet Samuel had een helder begrip van de zaak, zooals hij haar weergaf: „Doch ziet, de opstanding van Christus verlost de menschen, ja allen, en brengt hen terug in de tegenwoordigheid des Heeren. En het brengt de voorwaardigen der bekeering, dat wie ook bekeert, niet afgehouden en in het vuur geworpen zal worden; doch wie niet bekeert, wordt afgehouden en in het vuur geworpen; zoodat er wederom een geestelijke dood over hen komt; ja, een tweede dood, want zij zijn wederom afgesneden van de dingen der gerechtigheid. (Boek van Mormon, Helaman 14 : 17-18).

Wij zijn er van verzekerd dat allen, die aan de eerste opstanding deelnemen — de opstanding der rechtvaardigen blijkbaar — van den tweeden dood gevrijwaard zullen zijn en hun weg open zullen vinden om tot de tegenwoordigheid van God te worden verheven.

Er is een plaats of toestand van straf welke zelfs erger is dan de hel. Deze is bereid voor diegenen, die het zwaarst hebben gezondigd, die het getuigenis van Christus hebben ontvangen en zich daarna opzettelijk en met bewustzijn van wat zij deden, hebben overgegeven aan de macht en den dienst van Satan.

„Die zijn het welke zonen des verderfs zijn, van wie Ik zeg dat het voor hen beter geweest ware dat zij nimmer waren geboren..... Die zijn het welke met den duivel en zijne engelen in den poel van vuur en zwavel zullen heengaan, en de eenigen over wie de tweede dood macht zal hebben. (Leer en Verbonden 76 : 32-37).

Uit „Vitality of Mormonism” door J. E. Talmage. Vertaald door A. J.

TEEKENEN DER TIJDEN.

De vraag, die zich telkens weer opdoet.

Het is goed om weer eens de vraag te beschouwen, die zich telkens weer opdoet en die onze Heere zelf op zekere gelegenheid tot Zijn discipelen stelde. „Wie zeggen de menschen dat Ik de Zoon des menschen ben?” Te dien tijde zagen de theologanten van de eigengerechtigde en verwaande Farizeeën, of de ongelooovige Sadduceeën in onzen Heere slechts een groot leeraar, een Johannes den Dooper, een Elias, een Jeremia of een anderen Profeet.

In onzen tijd is er een „nieuwe theologie” ontstaan, die leert het overal-in-tegenwoordig-zijn van God in elk menselijk wezen, zoowel als in de geheele natuur en daarom en alle en daarom ook in Jezus van Nazareth. Een van de leerspreuken van deze nieuwe theologie is: Als God mensch is, is de mensch God. Dit klinkt misschien goed tot sommigen van ons, die onderwezen zijn en vast gelooven in de wonderschoone leer, dat God eenmaal was, zooals de mensch nu is en dat de mensch kan worden zooals God is. Maar laat mij zeggen, dat het verschil tusschen de zoogenaamde „nieuwe” theologie en het begrip omtrent God van de Heiligen der laatste dagen even groot is, als het verschil tusschen den nacht en den dag, het licht en de duisternis. De „nieuwe” theologie betreffende het tegenwoordig zijn van God in alle dingen is niet „nieuw”, maar de oude pantheistische wijsbegeerte, die de persoonlijkheid van God ontkent, zoowel als de individualiteit en de verantwoordelijkheid van den mensch. Zij ontkent de werkelijkheid van de schuld aan de zonde, het zaad eener verzoening en neemt zelf een ontkennende houding aan tegenover alles dat onze Heere in vroegere dagen heeft onderwezen, zoowel als hetgeen in deze dagen door Zijn geïnspireerde dienstknechten wordt onderwezen.

„Wie zeggen de menschen dat Ik de Zoon des menschen ben?” Er bestaat slechts één juiste aanblik op de aard en de zending van onzen Heere en dat is die, welke zoo vol vuur door Petrus in het belang van hemzelf en de twaalven is gegeven: „Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods”. Christus was het belichaamde Woord, „God geopenbaard in het vleesch”. (1 Tim. 3 : 16), de Verlosser van het geslacht en Hij kwam naar deze aarde door middel van een bovennatuurlijke kracht, ten einde Zijn voorbestemde zending te vervullen.

Dit alles ontkent de „nieuwe” pantheistische theologie.

(Pantheïsme is een leer, die voorstaat, dat het heelal zelf de godheid is, of dat God en de wereld (de stof) één zelfstandigheid vormen. Red.).

Een verkeerd beginsel.

De menselijke familie heeft nog niet als een geheel het verkeerde beginsel verworpen, dat Gods kinderen op deze aarde elkander moeten bestrijden er uitroeien, ten einde in dit huis van den Vader ruimte te maken voor den „sterkere”. Zij prediken de leer van „het recht van den sterkere”, dat deze een normale waarheid vertegenwoordigt in plaats van een abnormaal feit.

Zoolang als wij ons aan dat beginsel vasthouden, kan oorlog niet vermeden worden. Onder zijn invloed vechten de menschen en moeten elkander bestrijden voor de benoedigdheden en gemakken des levens, gelijk de beesten in de wildernis, om de eenvoudige reden, dat door te vechten de hulpbronnen vernietigd worden en de productie gestaakt. Statisticussen verklaren, dat sedert 1920 het ontginnen en bebouwen van nieuw land niet gelijken tred houdt met de toename van zelfs de blanke

bevolking. Het resultaat wordt opgemerkt, zoo zeggen zij, uit de vermoedelijke overbevolking, gebrek aan werk en moeilijke tijden in de verschillende landen.

Enkele leiders onder de menschen hebben een smartelijk verlangen naar een excuus hun medemenschen te dooden; zij dooden hun medemenschen ten einde hun land te grijpen. Zij zijn de Achabs en Izébel's, die Naboth dooden ten einde zijn wijngaard te verkrijgen. Anderen prediken het sluiten van de heilige poorten waardoor de geestelijke kinderen van den Vader dit sterfelijke leven kunnen binnentreden.

Moeten wij dan moord begaan, op de een of andere wijze, opdat eenige mannen en vrouwen zullen kunnen leven? Neen! De Heere heeft ons te verstaan gegeven, dat als wij bereid zijn de vleeschelijke wet van „concurrentie” te herroepen en de celestiale wet van „samenwerking” aan te nemen, deze aarde ruim genoeg zal zijn voor alle Gods kinderen, die nu het voorrecht genieten of in de toekomst bevoorrecht zullen worden daarop te vertoeven. Maar is dat mogelijk? President Brigham Young zeide eens: „Wij geven allen toe, dat als dit sterfelijke afvalt en daarmee de zorgen, de moeilijkheden, de eigenliefde, de liefde voor weelde en macht en al de in botsing komende invloeden, die het vleeschelijke aangaan, dat wij dan als een groot gezin tezamen zullen leven; onze belangen zullen algemeen zijn, een algemeen belang. Waarom kunnen wij in deze wereld zoo niet leven?”

Ja, waarom? Laat al de energie, die nu aan verwoestingen besteed wordt, aan het werk der productie worden gewijd. Dat is de les, die God getracht heeft Zijn kinderen sinds de dagen van Enoch te leeren en in het bijzonder weer in het Evangelie door den profeet Joseph Smith geopenbaard.

J. M. SJODAHL, „The Juvenile Instructor”.

Verplaatsingen.

Ouderlingen: I. Z. Ward van Deventer naar Delft als gemeente-president, Leo A. Teerlink naar Delft, J. D. Lillywhite van Delft naar Rotterdam, F. E. Mitchell van Deventer naar Rotterdam, Brigham Nebeker naar Den Haag, J. S. Humprey van Den Haag naar Middelburg, Warren H. Perry naar Schiedam, K. S. Berry van Schiedam naar Middelburg, Ersal H. Beus naar Haarlem en D. R. van Kampen van Haarlem naar Den Helder.

Vaarwelgroet.

Het leven is een zending. Alle andere omschrijvingen van het leven zijn verkeerd en zullen al diegenen, die deze aanvaarden, op een dwaalspoor brengen. Hij, die het leven als een zending beschouwt, voortdurend edele en verheven gedachten koestert en stil staat bij alles wat rein en onzelfzuchtig is, zal zoo zeker als de dag den nacht volgt en de nacht den dag, wijs en edel van karakter worden en tot een staat van invloed en gezegendheid verrijzen. Hij zal zijn als een licht, dat in een wereld van verwarring schijnt, dat de oprechten in hun rechtvaardige pogingen helpt; doch hij zal zijn als een zoeklicht voor de goddeloozen, dat hun hun booze bedoelingen openbaart.

Zijn belooning zal zijn, overeenkomstig de wet van oorzaak en gevolg door God den Almachtige besloten, de kroon des Eeuwigen Levens met zijn ongekende vreugde en zegeningen.

Dat een ieder van ons de meest volmaakte zendeling(e) moge zijn in het levens-arbeidsveld en de celestiale heerlijkheid (eervol ontslag) ontvangen, is onze wensch voor ons allen.

Wij danken onze broeders en zusters, met deze gelegenheid, voor onzen omgang met hen gedurende de afgelopen twee en een half jaar, welke omgang nooit vergeten kan worden.

Met hartelijke groeten en oprechten dank tot onzen Hemelschen Vader,
Uw broeders in Christus,
S. R. ANDRUS — D. SIMMONS.

Aangekomen.

Uit Zion zijn op 19 Februari j.l. aangekomen, Ouderlingen: John Sieverts, Brigham Nebeker, Henry 't Hart, Warren H. Perry, Ersal Hill Beus en Leo A. Teerlink. Wij hopen, dat God ook deze dienstknechten van Hem zal zegenen in hun oprecht verlangen de Evangeliebeginselen hier in Nederland te prediken.

CONFERENTIE AANKONDIGING.

De halfjaarlijksche conferentie van het Amsterdamsche district zal op Donderdag 8, Vrijdag 9, Zaterdag 10 en Zondag 11 Maart a. s. te Amsterdam worden gehouden.

Openbare vergaderingen in de zaal aan de Weteringschans 101, Donderdagsavonds 8 uur, Vrijdagsavonds 8 uur (lezing over het Boek van Mormon met lichtbeelden) Zondagsmorgens 10 uur en Zondagsavonds 7 uur.

Des Zaterdags 11 uur v. m. een vergadering voor de zendingen en des avonds 7 uur een vergadering voor alle ambtenaren en ambtenaressen in de verschillende hulporganisaties. Des Zondags 2 uur namiddag een bijeenkomst voor de leden.

**KOMT ALLEN EN LUISTERT NAAR
GODS LEVENDMAKEND WOORD!**

INHOUD.

't Volmaakte huwelijk — eerbaar. 't Gedwongen huwelijk — zondig	blz. 65	De tweede dood	blz. 76
Werkzaamheden door de zendingen gedurende het jaar 1927	.. 72	Teekenen der tijden	.. 78
Heiligt den Sabbatdag!	.. 73	Verplaatsingen	.. 80
		Vaarwelgroet	.. 80
		Aangekomen	.. 80
		Conferentie-Aankondiging	.. 80

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.